

۳- با کسب اطمینان از سلامت ماشین، به کالیبره کردن آن اقدام کنید.

۴- به مقدار توصیه شده، محلول کودی تهیه کرده، داخل محلول پاش بروزید.

۵- مزرعه خود را محلول پاشی کنید.
فکر کنید: تناسب بین مساحت و نوع ماشین محلول پاش چه؟

محاسبه کنید: به فرض این که کود مرکب ریزمغذی توصیه شده دو کیلوگرم در هکتار باشد و نتیجه کالیراسیون محلول پاشی ۴ لیتر در ۱۰۰ متر مربع باشد درصد غلظت محلول کودی را محاسبه کنید.

پیشگیری و کنترل آفات و امراض آفتابگردان
آفتابگردان مانند هر محصول دیگر از موقعی که بذر آن در خاک قرار می‌گیرد تا زمانی که برداشت می‌شود ممکن است مورد تهاجم عوامل زیان‌آوری چون انواع آفات و بیماریها قرار گیرد. زراعت آفتابگردان غیر از چند مورد محدود، آفات و بیماریهای خیلی خطرناک ندارد و در مقایسه با بسیاری دیگر از محصولات، از شرایط مناسبتری برخوردار است.

دقت کنید: چنانچه گفته شد، آفات و بیماریها در هر زمان و شرایط ممکن است خسارت بزند و مطرح کردن این عوامل در این مرحله به این معنی نیست که تاکنون آفت یا بیماری در مزرعه نبوده است.

آفات مهم زراعت آفتابگردان را بشناسید

۱- شب پره زمستانی^۱: از آفات عمومی و بسیار خطرناک است. گسترده وسیعی دارد و اغلب گیاهان زراعی و باگی و به خصوص چغندر قند را مورد حمله قرار می‌دهد. در مزارع دیم آفتابگردان کردستان، آذربایجان، و منطقه کایوش سمنان، مهمترین

مشاهده و دقت در علایم کمبودها و مسمومیت، باید شما را به دو نکته اساسی متوجه کرده باشد.

نخست آن که، علایم کمبودها و مسمومیتها بسیار پیچیده است و این علایم، مشابهت زیادی با برخی از علایم بیماریها و نیز علایم آفات مکنده دارد و از طرف دیگر، بر حسب شرایط محیط نیز تغییرات قابل ملاحظه‌ای می‌نمایند از این رو، تشخیص قطعی نهایا، از سوی کارشناسان خبره ممکن است.

دیگر این که، کمبودها و مسمومیتها خسارت شدیدی به گیاه وارد می‌سازند و رفع آنها وظیفه هر زارعی است. چه باید کرد؟ آنچه شما باید انجام دهید، مراقبت و سرکشی مداوم از مزرعه است. در مزرعه به بوته‌های خود با دقت توجه نمایید؛ هرگونه علایم غیرعادی را زیر نظر بگیرید. چنانچه نسبت به علامت یا علایمی مشکوک بودید با مریبیان خود یا کارشناسان کشاورزی منطقه مشورت نمایید. در صورت تأیید کمبود از سوی متخصصان، از آنها در مورد رفع کمبودها راهنمایی بخواهید. توجه کنید: کودهای کم مصرف یا «ریزمغذیها» اغلب به صورت محلول پاشی روی شاخ و برگ انجام می‌شود. در صورت توصیه مریبیان، نسبت به این عمل اقدام نمایید.

دقت کنید: کودپاشی را برای صرفه‌جویی در وقت و هزینه‌ها با سه پاشی علیه آفات و بیماریها ادغام کنید.

کار عملی

موضوع: مصرف کودهای کم مصرف به صورت محلول پاشی در زراعت آفتابگردان

تجهیزات: محلول پاش پشتی - کود - پیمانه

شرح عملیات

۱- از عدم وقوع بارندگی تا ۲ تا ۳ روز بعد به طور نسبی مطمئن شوید.

۲- متناسب با مساحت مزرعه، محلول پاش انتخاب کنید.

مهارت: کشت آفتابگردان

شماره شناسایی: ۲۱۲۱۰۱۱۹

پیمانه مهارتی: عملیات داشت آفتابگردان

شماره شناسایی: ۲۱۲۱۰۱۱۹-۵

آفت محسوب می‌شود. در سایر مناطق خسارت این آفت چندان اقتصادی نبوده است.

الف - شکل آفت: حشره کامل، پروانه بزرگی به طول ۱۴ تا ۲۲ و عرض آن با بالهای باز ۲۷ تا ۳۰ میلیمتر است. رنگ بالها از قهوه‌ای روشن تا تیره است و مهمترین مشخصه آن وجود سه لکه روی بالها می‌باشد (شکل ۵-۶۴)

شکل ۵-۶۴ - حشره کامل شب پره زمستانی (آگروتین)

ب - مرحله خسارت: سن دوم لاروی؛ لاروها به رنگ کرم، خاکستری تا سیاه؛ دارای بدنه قوی و قطور و طول بدن آنها ۴۵ تا ۵۰ میلیمتر؛ پشت بدن لارو مشخصاتی دارد که در شناسایی آنها کمک می‌کند (شکل ۵-۶۵)

شکل ۵-۶۵ - لارو شب پره زمستانی (آگروتین)

ج—مناطق انتشار: در تمام مناطق کشور
د—زمان ظهرور: منطقه کرج، نسل اول اواخر فروردین ماه، نسل دوم اواخر خرداد ماه و نسل سوم در اواخر مرداد ماه؛ در بعضی از مناطق بیش از سه نسل دارد.

ه—نحوه خسارت: تغذیه لاروها از طوفه گیاهان جوان در شب صورت می‌گیرد و اگر جوانهزنی و شروع رویش آن، مصادف با دوره لاروی یکی از نسلها باشد، خسارت وارد آمده، بسیار شدید خواهد بود.

و—علایم خسارت: پژمردگی بوته و قطع ساقه‌های جوان از محل طوفه، همراه با سیاه شدن طوفه‌ها از علایم خسارت آن است. در این موقع اگر خاک پای بوته را کنار بزنید لاروها را مشاهده خواهید کرد.

ز—روشهای کنترل: ۱—شخم عمیق پاییزه (این آفت، زمستان را به صورت لارو بالغ در عمق ۱۰ تا ۱۵ سانتیمتری خاک می‌گذراند).

۲—کنترل علفهای هرز قبل و بعد از کاشت محصول
۳—تنظیم تاریخ کاشت به نحوی که جوانهزنی و رشد اولیه، قبل یا بعد از دوره لاروی این آفت باشد. در کاشت دوم به نسل دوم و سوم توجه شود. (دوره لاروی این آفت حدود یک ماه است.)
۴—کنترل شیمیایی به طریقه طعمه‌پاشی، نوع و غلظت سم و زمان آن با نظر کارشناسان تعیین می‌شود.

۲—کارادرینا^۱ (کرم برگ خوار چغندر قند): این آفت هم از آفات عمومی است و روی اغلب گیاهان زراعی از جمله آفتابگردان نیز فعالیت می‌کند خسارت این آفت در آفتابگردان اغلب کمتر از حد اقتصادی است.

الف—شكل آفت: حشره کامل، پروانه‌ای است به طول ۱۰ تا ۱۳ میلیمتر و عرض بدن بالهای باز حدود ۲۴ تا ۳۲ میلیمتر؛ رنگ بالهای رویی قهوه‌ای که روی هر یک دو لکه نارنجی به شکل گرد و لوپیایی دیده می‌شود. رنگ بالهای زیری سفید است.

شکل ۶۶_۵—حشره کامل کارادرینا

^۱_Caradrina exigua Hue.

ب - مرحله خسارت: در تمام سنین مرحله لاروی خسارت می‌زند. لارو اغلب سبز رنگ یا قهوه‌ای و سیاه است و در دو طرف بدن آنها نوارهای باریک سیاه، سفید و یا نارنجی دیده می‌شود. طول لاروها تا 3° میلیمتر متغیر است.

شکل ۶۷-۵ - لارو کارادرینا

شکل ۶۸-۵ - لاروهای جوان گیاهچه‌های آفتابگردان را در زیر خاک و یا بالا فاصله پس از خروج از خاک مورد حمله قرار داده و موجب قطع ساقچه می‌گردند.

شکل ۶۹-۵ - در بوته‌های بزرگتر به علت تغذیه لارو

از قسمت پایین ساقه، بوته پژمرده و خشک می‌شود.

شکل ۵-۷ - خسارت لارو کارادرینا به برگهای آفتابگردان

ج - مناطق انتشار: تمام مناطق کشور

د - زمان ظهرور و تعداد نسل: در منطقه کرج، اوایل اردیبهشت ماه و ۶ تا ۷ نسل دارد (هر ۲۶ تا ۵۰ روز یک نسل)

ه - نحوه خسارت و علایم آن: در مراحل اولیه، تغذیه از بافت‌های نرم برگهای جوان و تبدیل برگ به صورت توری و در مراحل بعد تغذیه از کل برگها و حتی رگبرگهای اصلی و دمبرگ و نابودی کل بوته

و - روش‌های پیشگیری و کنترل:

۱ - شخم پاییزه

۲ - بخ آب زمستانه

۳ - سمپاشی: نوع، غلظت و زمان سمپاشی را کارشناسان حفظ نباتات منطقه تعیین می‌کنند.

۳ - پرودونیا (کرم برگ خوار پنبه): این آفت هم از آفات عمومی است و هر چند آفت درجه یک پنبه (بخصوص در خوزستان) می‌باشد ولیکن روی آفتابگردان هم به ندرت خساراتی وارد می‌آورد.

الف - شکل آفت: حشره بالغ، پروانه‌ای است به طول ۱۵ تا ۲۰ میلیمتر و عرض بدن با بالهای باز ۳۰ تا ۴۴ میلیمتر رنگ عمومی بروانه، قهوه‌ای روشن است و روی بالهای جلویی، نقوشی درهم از جمله یک لکه مورب و زرد رنگ دیده می‌شود. تمام بدن حشره پوشیده از کرکهای ریز می‌باشد.

ب - مرحله خسارت: در تمام مراحل لاروی خسارت می‌زند. لاروهای به طول ۳۸ تا ۴۰ میلیمتراند و رنگ عمومی آنها زرد مایل به سبز و بعضًا سیاه مایل به خاکستری می‌باشد. در طرفین بدن آنها، نوار پهن موج دار به رنگ زرد تیره دیده می‌شود.

ج - مناطق انتشار: مناطق گرسییری کشور بخصوص خوزستان

د - زمان ظهرور: در خوزستان در اوایل فروردین ماه ظاهر می‌شوند. ۶ تا ۷ نسل دارد. لاروهای آخرین نسل تا اواخر

آبان ماه دیده می‌شوند.

هـ— نحوه خسارت: در مراحل اولیه از پارانشیم بین رگبرگهای جوان، سپس گلبرگها و حتی دمبرگها و در برخی گیاهان، از میوه‌ها تغذیه کرده، خسارت صدرصد وارد می‌سازد.

و— روشهای پیشگیری و کنترل:

۱— آتش زدن بقایای محصول (در صورت خسارت شدید محصول)

۲— شخم عمیق پس از برداشت محصول

۳— سم پاشی (نوع سم، غلظت، زمان با نظر کارشناسان حفظ نباتات منطقه)

۴— سوسکهای گرده (پلن) خوار: از آفات عمومی هستند. این آفات به گیاهانی که دارای گلهای انبوه و جذاب هستند تمایل بیشتری دارند که به یک نوع شایع آن در ایران اشاره می‌شود.

سوسک پلن خوار سیاه^۱ که طول حشره کامل آن ۱۰ تا ۱۲ میلیمتر است و سوسک پلن خوار بور که حشره کامل آن دارای ۱۴ تا ۱۶ میلیمتر طول می‌باشد.

الف— مرحله خسارت: این حشره زمانی که به صورت حشره کامل در می‌آید خسارت وارد می‌سازد.

ب— مناطق انتشار: اغلب مناطق کشور بخصوص شمال

ج— زمان ظهور: بر حسب مناطق مختلف، از اواسط فروردین تا اواسط اردیبهشت ماه

د— نحوه خسارت: از گردهای گل، و در صورت تراکم آفت و کمبود گیاهان به گل رفته، از سباق، مادگی و گلبرگها نیز تغذیه می‌کنند.

هـ— نحوه پیشگیری و کنترل: انتخاب محل کاشت و تاریخ کاشت به نحوی که آفتابگردان در مرحله گلدهی گیاه منحصر به فرد نباشد. هماهنگی با زارعین در اجرای آیش‌بندی و تناوب زراعی

۵—پروانه دانه‌خوار آفتابگردان^۱: از آفات مهم و اختصاصی گیاهان خانواده مرکبه از جمله آفتابگردان است.

الف—شکل آفات: پروانه کوچک خاکستری رنگی است به طول ۸ تا ۱۲ میلیمتر که بر روی هر یک از بالهای آن چهار نقطه سیاه رنگ دیده می‌شود.

ب—مرحله خسارت: این آفت در مرحله لاروی خسارت وارد می‌سازد. لارو، به رنگ عمومی شکری با سر قهوه‌ای به طول ۱۰ تا ۱۸ میلیمتر دیده می‌شود. در قسمت پشتی لارو در وسط یک نوار و در طرفین دو نوار طولی (در مجموع ۵ نوار) صورتی متمایل به آجری دیده می‌شود.

ج—مناطق انتشار در ایران: گرگان، علی‌آباد، اردبیل، مغان، کرج، ورامین، شیراز، خوزستان

د—زمان ظهرور: در منطقه گرگان، اواسط خردادماه پروانه‌ها ظاهر شده، سریعاً تخم‌ریزی می‌کنند. تخمها، پس از چند روز تفریخ شده و حدود ۲ تا ۳ هفته دوره لاروی آنها طول می‌کشد.

ه—نحوه خسارت: لاروها دانه‌های تازه تشکیل شده آفتابگردان را از بغل سوراخ کرده، به درون دانه نفوذ می‌کنند و پس از خوردن محتويات دانه به دانه‌های دیگر مهاجرت می‌کنند. در هر طبق ۲ تا ۵۰ عدد لارو وجوددارد و هر لارو تا ۱۰ دانه آفتابگردان را می‌خورد.

و—علایم خسارت: در محل خسارت، ماده چسبناکی به وجود می‌آید و در خسارت شدید، طبق، پوسیده و گندیده شده و روی آن تار کشیده می‌شود.

ز—روشهای پیشگیری و کنترل:

۱—کاشت ارقام مقاوم: ارقامی مثل رکورد، زاریا، آرماویرسکی، ونیمک ۸۹۳۱ نسبت به این آفت مقاوم هستند.

۲—تغییر تاریخ کاشت: به نحوی که مراحل اولیه تشکیل دانه ۱۵ تا ۲۰ روز قبل یا بعد از مرحله لاروی آفت باشد.

۳—شخم زمستانه: به منظور انهدام شفیره‌های موجود این

شکل ۵-۷۱—در ابر فراوانی لاروها، روی طبق تارهایی ایجاد شده، در صورت حضور رطوبت، باعث پوسیدگی طبق می‌شود.

- صدا، باعث وحشت و فرار گنجشکها شود.
- استفاده از تفنگهای صوتی
 - ضبط صدای گنجشکهای در حالت اضطراب و پخش آن در سطح مزرعه
 - ۲- در اراضی وسیع:
 - در اراضی وسیع، اغلب نیاز به مبارزه یا مقابله با گنجشک مطرح نمی شود زیرا خسارت آنها غالباً قابل توجه نیست با این حال، برای احتیاط، روشهای زیر توصیه می شود:
 - رعایت آیین بندی و تناوب زراعی به صورت گروهی در منطقه
 - تنظیم تاریخ کاشت
 - ۷- کلاع و کبوتر: این پرندگان در مرحله کاشت تا چهار برگی به قصد برچیدن دانه و جوانه ها، به مزرعه آفتابگردان حمله می کنند، شدت حمله عمدتاً صبح هنگام است. هر چند در برخی مواقع کلاعها به طبقه ای در حال رسیدن نیز حمله می کنند و لیکن خسارت آنها قابل توجه نمی باشد.
 - الف - روشهای پیشگیری و کنترل:**
 - ۱- کاشت عمیق تر
 - ۲- نصب مترسک در سطح مزرعه
 - ۳- تورکشی و نصب قوطی همانند روش مبارزه با گنجشک
 - ۴- ضد عفونی بذر با سمومی که بوی آن تا مدتی پایدار است.

تحقیق و جمع آوری اطلاعات (انفرادی)

- ۱- با مراجعه به مزارع محل، با زارعین موفق مصاحبه کرده، بررسی کنید که آیا آنها تاکنون سمپاشی کرده اند؟ در صورت مثبت بودن جواب، توضیح بخواهید که:
 - علیه چه آفته؟
 - چه وقت؟
 - چگونه؟

آفت در خاک، شخم زمستانه انجام می شود.

۴- سمپاشی: نوع، غلظت و زمان آن را متخصصان حفظ نباتات منطقه، تعیین می کنند.

۶- گنجشک: گنجشک یکی از آفاتی است که در برخی از مناطق، به طور مستقیم و غیر مستقیم خسارت قابل توجهی به آفتابگردان وارد می سازد.

۱- خسارت مستقیم و تغذیه از دانه های آفتابگردان
۲- لق کردن طبق با خارج کردن دانه ها و افزایش خطر ریزش

در مورد گنجشک و خسارت آن به موارد زیر توجه کنید:
الف - خسارت گنجشک در محدوده زمانی دانه بندی تا سفت شدن دانه ها صورت می گیرد. از این رو، پس از سفت شدن خسارتی نمی تواند بزند. حمله آنها به هنگام صبح زود و غروب (هوای خنک) بیشتر است.

ب - جمعیت گنجشکها در یک منطقه ثابت است از این رو، در صورت حمله نکردن گنجشکهای مهاجر، با افزایش سطح زیر کاشت شدت خسارت کاهش می یابد.

ج - خسارت گنجشکها تابع موجودی سایر دانه های خوراکی است. یعنی وقتی قابل توجه است که آفتابگردان، تنها دانه خوراکی در منطقه باشد.

د - محل زندگی گنجشکها تا حد زیادی تابع محل زندگی انسانهاست. بنابراین، هر چه مزارع به محل زندگی (روستا یا شهر) تزدیک باشد خطر گنجشک در آنها بیشتر است.

ه - در مجموع خسارت گنجشک به جز در مزارع کوچک مجاور شهر و روستا قابل توجه نیست.

و - روشهای کنترل:

- ۱- در اراضی کوچک و تزدیک مناطق مسکونی
 - محصور کردن مزرعه با تورهای سیمی
 - ایجاد سر و صدا به روشهای مختلف دستی (آویزان کردن قوطیهای خالی، پرتاپ سنگ و ...) به نحوی که ایجاد

از افراد نتیجه مصاحبه خود را در مورد تک‌تک موضوعات گزارش دهنده.

در پایان گزارش درباره هر موضوع، نتیجه‌گیری نمایید.

نظرات و نتیجه‌گیری خود را برای اصلاح یا تأیید، به مریبی خود اعلام کنید.

بررسیهای آزمایشگاهی: پس از تأیید آفات آفتابگردان از سوی مریبان و کارشناسان، آنها را به روشهایی که آموخته‌اید اطاله کنید و لاروها را در محل مناسبی نگهداری نمایید.

– با راهنمایی مریبان خود سعی کنید تمام مراحل زندگی آفات را پیدا کنید (تخم، لارو، شفیره، حشره بالغ) هر یک از شما باید کلکسیونی از آفات آفتابگردان داشته باشد.

تحقيق کنید (کتابخانه‌ای): پس از آشنازی با شکل حشرات آفات آفتابگردان، بسیار جالب است که با رفتار و سایر خصوصیات آنها نیز آشنا شوید. به اتفاق مریبان خود به کتابخانه واحد آموزشی مراجعه کرده، منابع علمی موجود در این زمینه را بررسی کنید.

– سعی کنید در مورد یک آفت چند منبع مختلف را بررسی کنید.

– خلاصه تحقیقات مطالعاتی خود را در کلاس گزارش دهید.

کار عملی

موضوع: شناسایی آفات مزرعه و کنترل شیمیایی آنها

شرح عملیات

۱- به طور مداوم از مزرعه خود بازدید کنید.

۲- موارد مشکوک از قبیل تغییر رنگ گیاه، شکل برگها یا بوته‌ها، را به دقت مشاهده کنید.

۳- برای پیدا کردن حشرات کامل یا لارو (روی گیاه بخصوص قسمتهای پایین، خاک اطراف طوفه تا شعاع ۱۰ تا ۱۵ سانتیمتر و عمق ۷ تا ۸ سانتیمتر) تخم (بیشتر پشت برگها) و شفیره (زیر کلوه‌ها، لابلای بقایای محصول) جستجو کنید. در همه حال،

– با چه سمی؟

در صورت منفی بودن جواب توضیح بخواهید که:

– آیا آفاتی نداشته‌اند یا آفات آنها کم بوده است یا دلایل دیگری داشته است؟ در هر مورد توضیح بخواهید.

۲- از زارعین بخواهید آفاتی را که هم‌اکنون در مزرعه وجود دارند به شما نشان دهند و اسامی محلی آنها را بگویند.

۳- با گردش در سطح مزرعه و کنکاش پای بوته‌های آفتابگردان سعی کنید حشرات کامل (اعم از پروانه، سوسک)

تخم، لارو و شفیره‌هایی که مشاهده می‌کنید یا در زیر خاک اطراف بوته پیدا می‌کنید از هر نوع حداقل چهار نمونه جمع‌آوری نمایید.

دقت کنید: سعی شما باید مصروف جمع‌آوری شود نه شناسایی آن؛ مریبان شما در این زمینه قضاوت خواهند کرد.

– نمونه‌های جمع شده را به زارعین نشان دهید و اسامی محلی را از آنها پرسیده، یادداشت نمایید.

بحث و بررسی (گروهی): حشرات کامل، لارو، تخم و شفیره‌هایی را که جمع‌آوری کرده‌اید در محل مناسبی با حضور مریبان به نمایش بگذارید و سپس موارد زیر را بررسی نمایید:

۱- این که کدام یک از نمونه‌ها، آفت هستند. بحث کنید.

«در همه حال از مریبی خود کمک بخواهید»

– وقتی در مورد یک حشره به اتفاق نظر رسیدید، برای تأیید نهایی آن را به مریبی خود اعلام کنید.

۲- روش فوق را تا پیدا کردن تمام آفات مطرح در آفتابگردان در منطقهٔ خود ادامه دهید.

دقت کنید: ممکن است حشره یا جانوری در منطقهٔ شما آفت باشد که در این کتاب نامی از آن برده نشده است و یا این که آفاتی که از آنها در کتاب نام برده شد، اصولاً در منطقهٔ شما آفت نباشند. این مطلب را طبیعی دانسته و نگران نباشید. در صورت لزوم از مریبان خود توضیح بخواهید.

۳- بر روی تخته کلاس موضوعات مورد بررسی (مثلاً برای چه سپاهی کرده‌اند، چه وقت، ...) را درج کنید. هر یک

مهارت: کشت آفتابگردان

شماره شناسایی: ۲۱۲۱۰۱۱۹

پیمانه مهارتی: عملیات داشت آفتابگردان

شماره شناسایی: ۲۱۲۱۰۱۱۹-۵

یافته‌های خود را به مریبان گزارش دهید.

۴- در صورت تأیید خطرناک بودن نوع و تراکم آفت،

اقدام به سمپاشی کنید.

- نوع سم، غلظت، زمان و چگونگی مصرف آن را از

مریبان خود پرسید.

۵- مناسب با وسعت مزرعه، ماشینهای مناسب انتخاب و

آنها را تنظیم کنید.

۶- مناسب با زراعت آفتابگردان به روشهایی که آموخته‌اید

سمپاشی کنید.

۷- تا یک هفته پس از سمپاشی، روزانه از مزرعه بازدید

کنید و تغیراتی را که در مورد آفات، گیاهان و سایر موارد مشاهده

می‌کنید ثبت نمایید.

۸- نتیجه سمپاشی و ارزیابی خود را در مورد آن، همراه

با نقد و بررسی به کلاس گزارش دهید.

بیماریهای آفتابگردان

بیش از ۳۵ نوع عامل بیماری در آفتابگردان شناخته شده

است که خسارات سالانه آنها بالغ بر ۱۲ درصد گزارش شده

است. در ایران هم آفتابگردان بیماریهای متعددی^۱ دارد و برخی

از آنها ایجاد خسارت می‌کنند. از آن جمله، بیماریهای سفیدک

داخلی (دروغی)، زنگ و پوسیدگی طبق و پوسیدگی زغالی تا

حدّی قابل توجه هستند. هر یک از بیماریها محدود به شرایط

اقلیمی خاص، و عموماً قارچی هستند. گل جالیز هم در مزارع

آفتابگردان آجیلی بعضًا ایجاد خسارت و مشکل می‌نماید.

۱- بیماری سفیدک داخلی یا دروغی آفتابگردان:

از بیماریهای رایج آفتابگردان است که بسیاری از نقاط به آن

آلوده‌اند و خسارت آن تا ۲۰٪ گزارش شده است.

۱- سایر بیماریها: بوته میری ورتیسیلیوم، زنگ سفید تاولی، آلتزاریا، سیاهی ساقه فوما، بیماری برگ نقطه‌ای سپتوریا، پوسیدگی طبق بتیس یا کپک خاکستری

(در مناطقی که رسیدگی طبق با برندگی مواجه است)، پوسیدگی طبق ریز و یوس، سفیدک سطحی (کروی) و ... بادگیری نام این بیماریها الزامی نیست. از این رو، لازم است در صورت شایع بودن در منطقه، آموزش داده شود.

شکل ۵-۷۲— بیماری سفیدک داخلی یا سفیدک کرکی آفتابگردان که مهم‌ترین بیماری آفتابگردان در ایران است.

علایم بیماری: اگر آلدگی در مراحل اولیه جوانهزنی تا چهار برگی باشد، جوانهزنی کاهش یافته، تعداد گیاهچه‌های غیر طبیعی افزایش می‌یابد. در مراحل تا ۴ برگی سطح برگها عالیم موزائیکی (سبز روشن و تیره) نشان می‌دهد و گیاه به سرعت (یک تا دو هفته) خشک شده، از بین می‌رود به طوری که بوته، با وزش باد از جا کنده می‌شود. اگر آلدگی در مراحل بعدی صورت گیرد، باعث کوچکی برگها، کوتاهی ساقه (مثلاً وقتی بوتهای سالم $1/5$ تا $1/8$ متر ارتفاع دارند، بوتهای آلدود حداکثر یک متر و گاهی فقط 2° متر ارتفاع دارند) و ضخیم شدن ساقه و شکنندگی آن می‌شود. همچنین برگها به هم نزدیکتر شده، در پشت آنها در مراحل پیشرفته، قشر پرز مانند سفید متمایل به خاکستری دیده می‌شود. اگر طبق تشکیل شود، گلهای عقیم، طبقها رو به هوا و تعداد آنها در انواع چند طبقی هم، یک یا خیلی محدود و به هم چسبیده دیده می‌شود.

شکل ۵-۷۳— در آلدگی اولیه، ابتدا به صورت لکه‌های سبز روشن در برگهای پایین ظاهر می‌شود. (موزائیکی)

شکل ۷۴-۵—در شرایط مرطوب، در سطح زیرین برگها توده سفید رنگی از اجتماع اسپورهای قارچ به وجود می‌آید.

شکل ۷۵-۵

سردی هوا و مرطوب بودن خاک بخصوص در مرحله جوانهزنی و بالا بودن رطوبت هوا و خاک در مراحل رشد، از شرایط مناسب رشد عامل بیماری است.

شرایط ابتلا و توسعه بیماری: عامل این بیماری که نوعی قارچ^۱ است هم در روی بذر و هم خاکزی می‌باشد. بنابراین، یکی از شرایط ابتلای گیاهان به این بیماری آلوده بودن خاک و بذر است.

۱—Plasmopara halstedii far. (peronospora halstedii far)

پیشگیری و کنترل:

- ۱- استفاده از ارقام مقاوم (هیبریدهای آذرگل و گلشید در برابر این بیماری مقاوم هستند)
- ۲- استفاده از بذور سالم تشخیص عدم آلودگی با چشم غیر ممکن است از این رو، فقط بذوری را که سلامت آنها از سوی مؤسسه کنترل و گواهی بذر تأیید شده باشد مصرف کنید.
- ۳- ضد عفنونی بذور با گرانو زان یا مرکوران، سرزان به نسبت ۲ تا ۳ در هزار.
- ۴- رعایت اصول آیش بندی و تناوب زراعی: دوره تناوب در نقاط آلوده، گاهی به ۸ تا ۱۰ سال می‌رسد.
- ۵- فراهم کردن شرایط جوانه‌زنی سریع
- ۶- عدم جایه‌جایی خاکهای زراعی
- ۷- رعایت اصول آبیاری و ممانعت از شرایط غرفابی و بخصوص ماند آبی و تماس مستقیم آب به پای بوته
- ۸- آتش زدن بقایای مزرعه آلوده

۲- زنگ آفتابگردان: از بیماریهای قارچی رایج آفتابگردان است که در شدت زیاد، باعث کاهش عملکرد و بخصوص کاهش درصد روغن آفتابگردان می‌شود.

علایم بیماری: ابتدا در برگهای جوان بوته‌های آلوده به عامل^۱ این بیماری برجستگی‌هایی کوچک و کروی به رنگ نارنجی تا سیاه به طور پراکنده دیده می‌شود. به این نقاط، اصطلاحاً «نقاط جوش» گفته می‌شود. جوش ابتدا در سطح زیرین برگها، سپس در سطح روئین برگها و تمام اندامهای سبز گیاه و حتی گل و دانه دیده می‌شود.

دور تا دور این جوشها را نواری زرد رنگ احاطه می‌کند. جوشها به تدریج بزرگ شده، به هم می‌پیوندند و مرکز آنها تیره و در نهایت خشکیده می‌شوند. برگها در آلودگی شدید شروع به ریزش می‌کنند.

شكل ۵-۷۶ - علایم بیماری زنگ آفتابگردان

در ارقام مقاوم جوش تشکیل نمی‌شود و فقط در محلهای آلودگی نقاط کوچک زرد یا خشکیده ظاهر می‌گردد.

شرایط ابتلا و توسعه بیماری: عامل این بیماری در شرایط گرم و مرطوب مناسب‌ترین رشد و توسعه را دارد.

روشهای پیشگیری و کنترل

۱- کاشت ارقام مقاوم

۲- تنظیم تاریخ کاشت و رعایت فصل مناسب کاشت به‌نحوی که زمان گلدنه‌ی گیاه، با شرایط گرم و مرطوب مصادف نباشد.

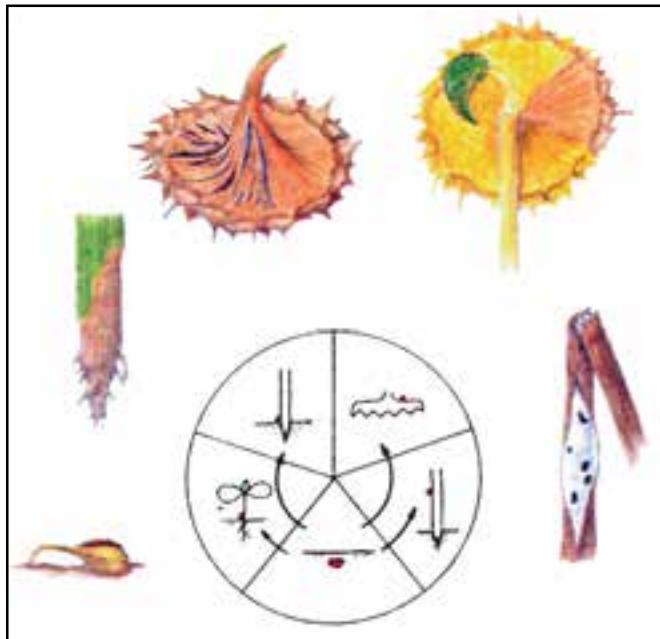
۳- به هم زدن سیکل زندگی عامل بیماری با از بین بردن بقایای محصول و آفتابگردانهای خودرو

۴- برقراری تناوب با دور ۳ تا ۴ سال برای آفتابگردان

۳- بیماری پوسیدگی طبق (بوته‌میری) آفتابگردان: عامل^۱ این بیماری گسترش جهانی دارد ولی در ایران هنوز به‌شکل یک بیماری عمده در نیامده و به صورت پراکنده گزارش شده است.

علایم بیماری: بروز یک زخم نرم مرطوب به رنگ قهوه‌ای در نقطه‌ای از طوفه و پیش روی آن به سمت بالای گیاه، از علایم این بیماری است. اندازه این زخم از چند میلیمتر تا ۵ سانتیمتر متغیر است در این وضعیت، بوته به سرعت پژمرده و خوابیده می‌شود و از بین می‌رود.

- آلودگی، در اواخر دوره باعث مرگ بوته نمی‌شود و فقط زخم‌های کوچک قهوه‌ای بر روی ساقه ایجاد می‌نماید. در برخی موارد طبقها آلوه می‌شوند. آلودگی در قسمت گوشته طبق شروع شده به سرعت کل طبق و قسمتهای انتهای ساقه را در بر می‌گیرد. در این صورت تمام محصول طبق از بین رفته، رنگ طبق به صورت زرد و گاهی سفید می‌شود و می‌خشکد.

شکل ۷۷-۵- چرخه بیماری

شکل ۵-۷۸ - علایم بیماری در ساقه آفتابگردان

شکل ۵-۷۹ - پوسیدگی طبق آفتابگردان

شرایط ابتلا و توسعه: گرمای شدید محیط، وجود شرایط گرم و مرطوب در لایه سطحی خاک، جریان نیافتن هوا در پای بوته و نفوذ نکردن نور به سطح خاک، از عوامل مهم شیوع این بیماری است.

روشهای پیشگیری:

- رعایت تناوب زراعی با دور ۵ سال و قرار دادن جو و چغندر قند در برنامه تناوب

- رعایت تراکم مطلوب: یک بررسی نشان می‌دهد که با افزایش فاصله بوته بر روی خطوط، از ۲۰ سانتیمتر به ۳۰ سانتیمتر، درصد آلودگی از ۴۸ تا ۲۸ درصد به ۳ تا ۵ درصد کاهش یافته است.

- استفاده از بذر سالم و تأیید شده

۴- بیماری پوسیدگی زغالی (ساق سیاه)، آفتابگردان: عامل این بیماری^۱، حداقل به ۲۸۴ گونه گیاهی در اقلیمهای گرم و نیمه خشک حمله می‌کند.

علایم بیماری: بارزترین نشانه این بیماری، سیاه شدن ساقه گیاه در منطقه طوقه است. سیاه شدن طوقه به تدریج صورت می‌گیرد. ابتدا به صورت یک نقطه به رنگ زیتونی و در نهایت دور تا دور ساقه را گرفته و سیاه می‌شود.

- پاره شدن بافت طوقه و خروج شیره گیاهی و تبدیل آنها به یک ماده صمغی شکل

- پوک و پوسیده شدن ساقه به طوری که با فشار و به سادگی خُرد می‌شود. این علایم، اغلب در اواخر دوره رشد (به خصوص در اراضی دیم) با مواجه شدن گیاه با شرایط گرم و خشک بروز می‌کند.

- رسیدگی پیش از موعد (اجباری) محصول و کاهش شدید عملکرد

شکل ۵-۸۰

شکل ۸۱-۵ - چرخه بیماری پوسیدگی زغالی

شکل ۸۲-۵ - علایم بیماری پوسیدگی زغالی

شرایط ابتلا و توسعه بیماری:

- وجود عامل بیماری در خاک منطقه که در اغلب مناطق به شکل مقاوم وجود دارد.

- شرایط گرم و خشک (بهترین وضعیت رشد عامل بیماری، در دمای ۳۱ تا ۳۳ درجه سانتیگراد فراهم می‌شود).

روشهای پیشگیری:

- تنظیم تاریخ کاشت (بهخصوص در دیم) که رسیدگی گیاه با شرایط گرما و خشکی شدید موافق نشود.

- در زراعتهاهای آبی در شرایط گرمابی شدید، تنش خشکی داده نشود تا خیلی کوتاه شود.

- تقویت گیاه زراعی

۵- بیماری پوسیدگی طوفه آفتابگردان: از دیگر بیماریهای خطرناک این گیاه است. که هر ساله در مناطقی از روسیه که کشت آفتابگردان در آنجا رواج دارد، ۴۰ تا ۷۰ درصد خسارت وارد می‌آورد. عامل بیماری از راه ریشه به آفتابگردان حمله نموده، در ناحیه طوفه ایجاد پوسیدگی می‌نماید و باعث مرگ بوته بیمار می‌گردد: چنانچه آلدگی در مراحل آخر رشد نبات صورت گرفته باشد بوته کاملاً از بین نمی‌رود ولی میزان محصول از نظر کمیت و کیفیت فوق العاده پایین می‌آید. فارج^۱ در ناحیه طوفه ریشه و حتی داخل ساقه و طبق نبات آلدگی ایجاد سختینه‌هایی به نام «اسکلرت» می‌نماید که باعث انتقال بیماری از سالی به سال دیگر هستند.

اسکلرتهای همچنین به وسیله آب و سایر وسائل زراعی به نباتات سالم منتقل شده، آنها را آلدگی می‌کنند.

شکل ۸۳-۵- علایم بیماری در طبق

شکل ۵-۸۵—علایم بیماری در جوانه

شکل ۵-۸۴—علایم بیماری در طوقه

شکل ۵-۸۶—علایم بیماری در ساقه

مهارت: کشت آفتابگردان

شماره شناسایی: ۲۱۲۱۰۱۱۹

پیمانه مهارته: عملیات داشت آفتابگردان

شماره شناسایی: ۲۱۲۱۰۱۱۹-۵

مناطق انتشار: این بیماری در مناطق خوی، اردبیل، مشکین شهر در آذربایجان و کیاسر در مازندران، مشاهده و جمع آوری گردیده است.

پیشگیری و کنترل:

۱- چون اسکلرتهای فارچ، ضخیم و قادر به زندگی طولانی در خاک هستند باید در زمینهای آلوده، گردش زراعی به مدت ۸ سال برقرار نمود.

۲- استفاده از ارقام مقاوم

۳- کندن و از بین بردن بوتهای آلوده

۶- بیماری آلترناریا

شكل ۸۷-۵- علایم بیماری آلترناریا در طبق

شکل ۵-۸۸ - چرخه بیماری آلتناریا

شکل ۵-۹۱ - علایم بیماری *phomopsis* در برگ آفتابگردان

شکل ۵-۹۰ - علایم بیماری *phomopsis* در ساقه آفتابگردان

شکل ۵-۸۹ - علایم بیماری آلتناریا در برگ

۷- بیماری پوسیدگی طبق

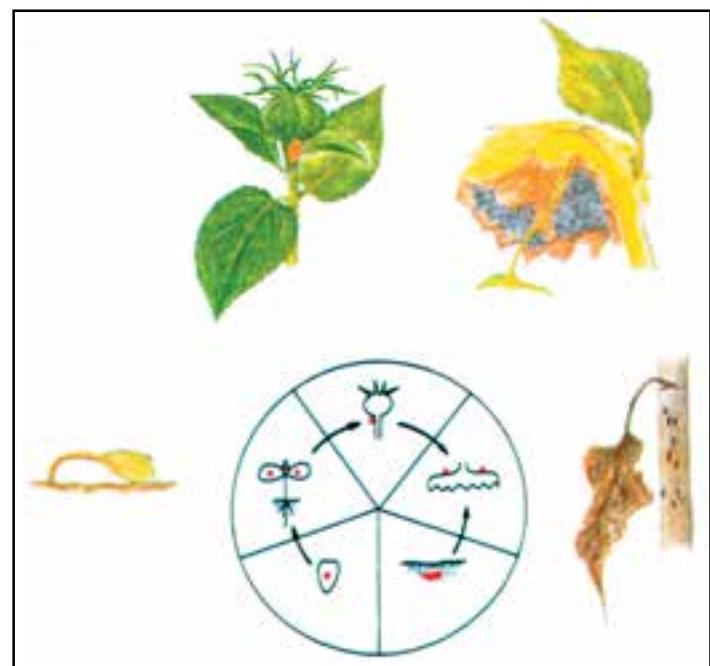

شکل ۹۲-۵- عالیم بیماری پوسیدگی طبق *Botrytis*

شکل ۹۴-۵- عالیم بیماری پوسیدگی طبق ریزوپوسها

Rhizopus

شکل ۹۳-۵- چرخه بیماری پوسیدگی طبق

شکل ۹۵-۵

۸- گل جالیز: گل جالیز، گیاه گلدار انگلی ای است که به خیلی از گیاهان از جمله آفتابگردان حمله می‌کند. بذور این گیاه انگل تحت ترشحات ریشه گیاه میزان و سایر شرایط محیط، جوانه زده، ایجاد ریشه‌های متعدد می‌نماید. ریشه گل جالیز در تماس با ریشه میزان به آن متصل می‌شود و با ایجاد مکینه و نفوذ دادن آن به داخل ریشه میزان آب و املاح آن را جذب کرده، به سرعت توسعه پیدا می‌کند. در مقابل، میزان (مثلًا آفتابگردان) به تدریج ضعیف شده، ضمن از دادن مقاومت خود در مقابل کم‌آبی، آفات و بیماریها عملکرد آن بشدت کاهش می‌یابد.

روشهای پیشگیری:

- کاشت ارقام مقاوم: ارقامی که منشأ ویروسی دارند (رکورد، آرمایرسکی، زاریا و ...) در برابر این بیماری مقاوم هستند.

- کاشت بذور خالص و عاری از بذور گل جالیز (بذور گل جالیز به رنگ قهوه‌ای و بسیار ریز هستند و وزن هزار دانه آن، $0.2 - 0.5$ گرم می‌باشد).

- کاشت هراکشت (اغلب بذور گل جالیز در دمای 20° تا 25° درجه سانتیگراد جوانه می‌زنند).

- آبیاری مرتب و مرطوب نگهداری محيط (در شرایط مرطوب، رشد گیاه گل جالیز بشدت محدود می‌شود).

- تقویت گیاه اصلی به خصوص مصرف مناسب کود پتاسه

- کنترل مکانیکی به صورت قطع برکردن گیاه قبل از

گل دهی در تولید بذر (هر گیاه گل جالیز تا یکصد هزار بذر تولید می‌کند).

- رعایت نظام آیش‌بندی و تناوب زراعی

- کنترل شیمیایی با نظر کارشناسان حفظ نباتات منطقه

تحقیق کنید: چه بیماریهایی در زراعت آفتابگردان منطقه

شما شایع است؟

فعالیت کنید: مجموعه (کلکسیون) ای از علایم بیماری با

شدتهای مختلف آفتابگردان تهیه کنید. هر یک از شما باید

مهارت: کشت آفتابگردان

شماره شناسایی: ۲۱۲۱۰۱۱۹

پیمانه مهارتی: عملیات داشت آفتابگردان

شماره شناسایی: ۲۱۲۱۰۱۱۹-۵

یک هکتار و چه صد هکتار باشد تفاوتی ندارد. علت چیست؟ چه عواملی طول مدت مرحله داشت را تعیین می کنند؟ چگونه؟
۲ - مرحله داشت، شامل چندین عملیات است و اغلب عملیات نیز، یک و گاهی تا ۷-۸ مرتبه تکرار می شوند. آیا شما می توانید با توجه به نوع زراعت خود، شرایط منطقه، نوع رقم، نظام آبیاری، آفات و بیماریها و علفهای هرز و سایر موارد، یک تقویم اجرایی برای منطقه خود تدوین کنید.

هریک از شما به طور جداگانه بر روی این طرح کار کنید و در کلاس از کار خود دفاع کرده، در آخر به یک جمع بندی گروهی برسید و جدول زیر را پر کنید:

مجموعه‌ای کامل از بیماریهای آفتابگردان منطقه داشته باشد.
بحث کنید: در حالی که اغلب بیماریها روش کنترل شیمیایی ندارند یا این که کنترل آنها مقرن به صرفه نیست مطالعه بیماریهای گیاهی چه ضرورت و فایده‌ای دارد؟

پرسش‌هایی برای بحث بیشتر:

۱ - طول مدت مرحله داشت برخلاف مراحل دیگر گیاه وابسته به سطح زیر کاشت نیست؛ به عبارت دیگر، مدت مثلاً مرحله خاک‌ورزی، کاشت و برداشت با افزایش و کاهش سطح زیر کاشت زیاد یا کم می شود. در حالی که مدت مرحله داشت چه

جدول ۳-۵

ردیف	تاریخ	هفته پس از کاشت	مرحله رشدی گیاه	نوع عمل یا عملیات داشت	توضیحات

پاسخ دهید

- ۱- وقتی دو یا چند عملیات به طور یکجا انجام شود به آن عملیاتمی گویند.
- ۲- هر نوع عملیات زراعی در خاک در مرحله داشت از نظر رطوبت خاک در شرایط انجام می گیرد.
- ۳- ما باید علوفهای هرز، آفات و بیماریها را نابود کنیم و خطر آنها را کنترل برای همیشه دفع کنیم.
- ۴- علوفهای هرز، آفات، بیماریها اغلب نام محلی یکسان دارند.
همیشه متفاوت
- ۵- کود سرک
- الف - کود ازته‌ای است که در مرحله داشت به گیاه می دهند.
- ب - فقط کودهای شیمیایی است که به مزرعه داده می شود.
- ج - هر نوع کودی است که در مرحله داشت به مزرعه داده می شود.
- د - هر نوع کودی است که برای رفع نیازمندیهای مزرعه، به آن داده شود.
- ۶- سیاه کردن مزرعه در خاک آب یعنی :
- الف - تغییر رنگ مزرعه به هر روش ممکن
- ب - آب، تمام مزرعه را به نحوی پوشاند.
- ج - نم (نفوذ) آب به سطح تمام پسته‌ها برسد.
- د - آب در سطح پسته جاری نشود زیرا سله می بندد.
- ۷- علایم کمبود عناصر غذایی در گیاه
- الف - نشانگر نوعی بیماری است.
- ب - ناشی از تغییر pH خاک است.
- ج - هم بیماری و هم ناتوانی گیاه است.
- د - هم به شوری و هم به pH بستگی دارد.
- ۸- هر عنصر غذایی وقتی بیش از حد نیاز گیاه به خاک داده شود.
- الف - برای سال بعد و گیاهان بعد مورد استفاده قرار می گیرد.
- ب - شست و شو یافته، از دسترس گیاه خارج می شود.
- ج - ایجاد مسمومیت نموده، در نتیجه کاهش عملکرد می شود.
- د - هیچ کدام
- ۹- بروانه دانه خوار آفتابگردان چگونه خسارت می زند؟
- ۱۰- بهترین روش‌های مقابله با آفت دانه خوار آفتابگردان کدام‌اند؟ چرا؟

مهارت: کشت آفتابگردان

شماره شناسایی: ۲۱۲۱۰۱۱۹

پیمانه مهارتی: عملیات داشت آفتابگردان

شماره شناسایی: ۲۱۲۱۰۱۱۹_۵

- ۱۱- چرا توصیه می‌شود از سمپاشی زراعت آفتابگردان در مرحله گلدهی خودداری شود؟ یا در صورت خیلی ضروری، این عمل در شب انجام شود؟
- ۱۲- با توجه به مجموع آفات و بیماریها، زراعت آفتابگردان در منطقه سردسیر بهتر است یا گرمسیر؟ چرا؟ حداقل چهار دلیل ذکر کنید.